

ΘΑΥΜΑ ΜΕ' (Όρος)

- 384/387v Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΓΑΡΗΝΟΣ ἀποὺ ἐκάθησεν εἰς τὴν
Κωνσταντινούπολιν ἔμαθεν πὼς εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος ὅλοι οἱ βα-
σιλεῖς οἱ χριστιανοὶ ἐκάνασιν εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος μοναστήρια, τὰ
ὅποια τὰ ἐπλούτουναν καὶ μὲ εἰσοδήματα καὶ μὲ σκεύη, καὶ καθη-
μερνὸν ἐφεύγασιν οἱ πλέον πρῶτοι ἀπὸ τὴν βασιλείαν του, ὄχι
μόνον χριστιανοί, μὰ καὶ πολλοὶ Ἀγαρηνοὶ ἐπηίνασιν καὶ ἐμονά-
ζασιν καὶ ὀδιὰ τὴν ὠραιότητα καὶ καλοσύνην τοῦ τόπου καὶ ὀδιὰ
νὰ σώσουν τὴν ψυχὴν τως. Τοῦτο ὡσὰν τὸ εἶπασιν τοῦ Τοῦρκο, /
385 πολλὰ τοῦ ἐκακοφάνην καὶ ὡσὰν ἀσεβῆς ἔτσι ἐποκότησεν νὰ κά-
μει, καὶ ἀρματώνει τριάντα κάτεργα καλὰ μὲ πολλὴν ἀρτιλαρίαν
νὰ πάγει νὰ χαλάσει ὄχι μόνον τὰ μοναστήρια, μὰ καὶ τὸ Ὅρος
ὅλον ἂν εἶν' μόδος νὰ τὸ ἀφανίσει, καὶ τοὺς μοναχοὺς ἄλλους νὰ κό-
ψει, ἄλλους νὰ τουρκέψει καὶ ἄλλους νὰ σκλαβώσει, καὶ τὰ σκεύη
388r ὅλα νὰ τῶς πάρει καὶ τὰ εἰσοδήματα. Ἔτσι ἐλόγι/ασεν ὁ δυσσεβῆς,
ἀλλὰ ἐπεύσθη ὁ δεῖλαιος καὶ ἐκεῖνο ἀποὺ ἐλόγιασε νὰ κάμει τοῦ
Ἁγίου Ὁρους ἤπαθεν ἡ ἀρμάδα ἡ ἐδική του. Διότις τὴν νύκταν
ἐκείνην ἀποὺ ἐφτάζασιν τὰ κάτεργα εἰς τὸν λιμιώνα ἀποὺ εἶναι
ἐκεῖ σιμά, θεωρεῖ ὁ μπασὰς μίαν γυναῖκα καὶ λέγει του: «Ἴντα
ἤλθετε νὰ κάμετε ἐδῶ; Μήνα θέλετε νὰ χαλάσετε τὸ ὄρος μου, νὰ
ξηράνετε τὸ περιβόλι μου, νὰ ἀφανίσετε τοὺς δούλους μου; Ἐσεῖς
νὰ ἀφανισθεῖτε μὲ τὴν ἀρμάδα σας».
- Ἦ τοῦ θαύματος! Τὴν νύκταν ἐκείνην ἀποὺ ἐλέγουντανε τὰ
λόγια ἐκεῖνα εἰς τὸν ὕπνον τοῦ μπασᾶ, σηκώνεται ἓνας ἄνε-
μος καὶ ἀγριεύεται ἡ θάλασσα. Καὶ τὰ κάτεργα ἄλλα ἐτσακί-
στησαν, ἄλλα ἐξορίστησαν, ἄλλα ἐπνίγησαν, καὶ ὅλοι ἐπνιγήκα-
σιν καὶ ἐπῆγαν κακὴν κακῶς, μόνον ὁ μπασὰς ἀποὺ ἐγλύ-
τωκεν καὶ ἐδιηγήθην τὸ θαυμάσιον. Καὶ ἀποστότε πλέον οὐδὲ
ὁ ἀφέντης ἐκεῖνος οὐδὲ ἄλλος, ἀποὺ εἶναι τόσοι ἀφεντάδες γινο-
μένοι, οὐδένας ἐποκότησε πλέον νὰ κάμει τίποτας βλάψιμον εἰς
τὸν ἅγιον τόπον ἐκεῖνον, μὰ φυλάγεται ἕως τὴν σήμερον τὸ Ὅρος
ἐκεῖνον ἔτις πολλὰ στολισμένον μὲ τόσην ἀγίαν συντροφιάν,
388v ὅσον ἀλλοῦ ποθὲς ἔτις δὲν εἶναι. Καὶ λογιάζω / πὼς οἱ ἀκολουθίαι
καὶ τὰ ἔργα τὰ θεϊκὰ ἀποὺ γίνονται ἐκεῖ, ἀποὺ εὐφραίνουσι τὸν

φιλόφρονον, να κρατοῦν ὅλον τὸν κόσμον. Καὶ ὅποιος ἐπῆγεν ἐγνώρισεν τὴν ἀλήθειαν πλέον παρὰ ἀπὸ τῆς δείχνει ὁ λόγος, διότις ὁ τόπος ἐκεῖνος εἶναι φυλαμένος ἀπὸ τὴν πανάχραντον Μαρίαν, ἐπεὶ ἐκεῖ πολλὰ ἐγκωμιάζεται καὶ ὅλες τῆς οἱ ἑορτὲς τελειώνονται μὲ ἀγρυπνίαις ὄλονυκτίαις. Καὶ ἀπὸ τὸν τόπον ἐκεῖνον λογιάζω νὰ παίρνει ὁ Παράδεισος πολλοὺς, ὁ ὅποιος ἄμποτε νὰ γένει καὶ ἐμᾶς κατοικία, νὰ ἀξιοθῶμεν νὰ μᾶς ἀποδεκτεῖ ἐκεῖνο τὸ ὄρος τὸ νοητὸν, τὸ ὑψηλὸν καὶ θαυμαστὸν, διὰ τῆς χάριτος τοῦ κατασκίου καὶ δασέος ὄρους τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Ἀμήν.

Ελένη Κακουλίδη-Πάνου & Ελένη Καραντζόλα & Μαρία Χαλβατζιδάκη (επιμ.), *Ιωάννης Μορεζήνος, Κλίμη Σολομώντος. Ιστορίες θαυμάτων της Παναγίας [1599]*, Εταιρία Κρητικών Ιστορικών Μελετών, Ηράκλειο 2007.